

**ВАЖЛИВІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ СТРАТЕГІЧНОГО
УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ НА УКРАЇНСЬКИХ
ПІДПРИЄМСТВАХ У ПІСЛЯВОЄННІЙ ВІДБУДОВІ**

*Ходзицька В.В. к.е. н., доцент
Київський національний економічний університет імені Вадима
Гетьмана*

Система звітування за Керівними принципами ООН, як і основа Міжнародна рада з інтегрованої звітності, не є деталізованою з точки зору конкретної кількісної та якісної інформації, що підлягає розкриттю. Відповідна інформація для розкриття інформації компанією може включати процеси, ключові показники ефективності та/або критерії/показники, які компанія може використовувати для досконалого розуміння власного впливу на права людини.

Таксономія Європейського Союзу вимагає, щоб нефінансові корпорації надавали конкретні грошові показники ефективності при розкритті їх відповідності з Таксономією, що також ґрунтується на великих технічних умовах для оцінки відповідності таксономії (статті 10–15).

Глобальна ініціатива зі звітності вимагає наступної інформації для визначення якості задля:

1. Точність: оцінки ефективності функціонування організації, що звітує.
2. Збалансованість: для забезпечення можливості обґрунтованої оцінки загальної ефективності.
3. Зрозумілість: для забезпечення зрозумілою та доступною інформацією зацікавлених осіб .

4. Порівнянність: для забезпечення зацікавлених сторін інформацією задля аналізу діяльності організації з часом та іншими організаціями.

5. Надійність: організація, що звітує, повинна збирати, реєструвати, компілювати, аналізувати та повідомляти інформацію та процеси, використані при підготовці звіту, таким чином, який може бути підданий перевірці, і який встановлює якість та суттєвість інформації.

6. Своєчасність: для забезпечення прийняття зацікавленими сторонами обґрунтованих та ефективних рішень.

На рівні показників бухгалтерського обліку Рада зі стандартів сталого бухгалтерського обліку розглядає наступний набір критеріїв щодо оцінки потенційних показників для вимірювання ефективності за аспектами кожної теми сталого розвитку:

1. Правдивість наданої інформації.
2. Корисність та аналіз використаної інформації.
3. Зіставність інформації.
4. Інформативність даних.
5. Повнота наведеної інформації.
6. Контроль достовірності даних.
7. Узгодженість концепцій.
8. Нейтральність оціночних суджень.
9. Диференційованість діапазону даних для компаній у галузі або між галузями.

Кожен описовий та кількісний елемент розкриття повинен підлягати оцінці за ключовими критеріями.

Вкрай важливою є якісна інформація щодо розумної інтерпретації людського досвіду. На формування цієї інформації ключовий вплив здійснюють:

1. Мінімізація негативних наслідків та збільшення позитивного впливу для людей і планети.

2. Розумний підхід до визначення даних.
3. Індикаторна контекстуалізація.

Таким чином, обрані показники мають бути значущими для різних зацікавлених сторін, і в кінцевому підсумку вони повинні бути зрозумілими та здатними повідомляти про значний прогрес у напрямку сталого розвитку. Запропоновані індикатори повинні бути науково обґрунтованими, доречними, правдивими, зіставними. Вони повинні бути здатні вказувати на прогрес із плином часу і, отже, повинні мати динамічну якість і бути здатними констатувати як позитивні, так і негативні якості.

Література

1. Global Reporting Initiative (GRI) URL: <https://www.globalreporting.org/standards/>
2. International Accounting Standards Board (IASB) URL: <https://www.ifrs.org/groups/international-accounting-standards-board/>
3. International Integrated Reporting Council (IIRC) URL: <https://www.integratedreporting.org/>
4. Non-Financial Reporting Directive URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32014L0095>
5. Riccaboni A., Luisa Leone E. Implementing strategies through management control systems: the case of sustainability. International Journal of Productivity and Performance Management. 2010. Т. 59, № 2. С. 130–144. URL: <https://doi.org/10.1108/17410401011014221>.
6. Solovida G. T., Latan H. Linking environmental strategy to environmental performance. Sustainability Accounting, Management and Policy Journal. 2017. Т. 8, № 5. С. 595–619. URL: <https://doi.org/10.1108/sampj-08-2016-0046>.
7. Wijethilake C. Proactive sustainability strategy and corporate sustainability performance: The mediating effect of sustainability control systems. Journal of Environmental Management. 2017. Т. 196. С. 569–582. URL: <https://doi.org/10.1016/j.jenvman.2017.03.057>.
8. Norris G., O'Dwyer B. Motivating socially responsive decision making: the operation of management controls in a socially responsive organisation. The British Accounting Review. 2004. Т. 36, № 2. С. 173–196. URL: <https://doi.org/10.1016/j.bar.2003.11.004>